

λουφάρω

λουφάρω, ρ. [<λούφα + κατάλ. -άρω], (ιδίως στη γλώσσα του στρατού) αποφεύγω την εργασία, ξεκόβω από μια ομάδα εργασίας για να αποφύγω τη δουλειά, την αγγαρεία και γενικά, επιδιώκω να παραμείνω κάπου κρυμμένος ή απαρατήρητος για να μη μου ανατεθεί κάποια εντολή ή διαταγή, κάνω λούφα: «κατά τη διάρκεια της θητείας τους όλοι οι στρατιώτες έχουν κατά διαστήματα λουφάρει». (Λαϊκό τραγούδι: *είμαστε πέντε φαντάροι και την έχουμε λουφάρει, αγγαρεία κάνουν άλλοι, τα στραβάδια και οι χάνοι*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας